

Når det så er sagt, mener vi, at folk selv skal bestemme over deres egne penge og over, hvordan de vil placere dem. Opsparing er som bekendt en udskydning af forbrugsmuligheder til et senere tidspunkt i livet.

Udbredelsen af arbejdsmarkedspensionerne er efter Det Konservative Folkepartis overbevisning en privat sag mellem arbejdsgiverne og den enkelte lønmodtagergruppe på arbejdsmarkedet. I forbindelse med fornyelse af overenskomstaftaler bestemmer parterne selv, om der skal oprettes arbejdsmarkedspension eller ej.

Men meget positivt viser det sig, at det uden lovgivning rent faktisk er lykkedes at opnå en meget stor udbredelse af arbejdsmarkedspensioner til de grupper på arbejdsmarkedet, hvor det overhovedet er muligt. Der er således tale om, at langt den overvejende del af fremtidens pensionister vil modtage ydelser fra en aftalebaseret arbejdsmarkedspensionsordning, og også tæt på alle vil være omfattet af ATP-ordningen.

Selv om arbejdsmarkedspensionerne ikke er noget, som vi fra Folketingets side har lovgivet om, skal jeg dog ikke lægges skjul på, at vi synes, det er en rigtig god idé at prioritere arbejdsmarkedspensionerne højt, når der skal forhandles overenskomster, men som også SF's forespørgsel her viser, er ikke alle omfattet af en arbejdsmarkedspension, og det er så den »restgruppe«, som det også kaldes, vi her diskuterer.

Sådan som vi ser den, kan gruppen opdeles i tre forskellige grupper. Den ene er personer, som er selvstændige, den anden er ansatte på områder, hvor der ikke er arbejdsmarkedspensioner, og så er der endelig personer, der kun har en løs eller ingen tilknytning til arbejdsmarkedet.

Selv om de grupper, som jeg her har nævnt, ikke kan supplere deres folkepension med udbetalinger fra en arbejdsmarkedspension, er der imidlertid ikke nødvendigvis tale om et egentligt problem. Folkepensionen, som vi kender den i dag og tidligere, i kombination med andre sociale ordninger og forskellige sociale ydelser gør, at også denne del af befolkningen alligevel kan få en anstændig tilværelse.

Det er, som jeg understregede indledningsvis, op til den enkelte at afgøre, om man ønsker at spare op. Hvis man således ikke er omfattet af en arbejdsmarkedspensionsordning, kan man jo altid oprette en privat pensionsordning og derigennem sikre sig et bedre liv som pensionist.

Vi ønsker helt generelt for alle at gøre det mere attraktivt for den enkelte at spare op. Vi ønsker ikke at svinge pisken og tvinge folk til at spare op; vi ønsker at motivere folk til at spare op.

Pensionsopsparingerne er en gevinst for os alle og ikke mindst for vores fællesskab. Derfor gælder det også om, at der skal herske tryghed om pensionerne og om beskatningsforholdene.

I Det Konservative Folkeparti er vi meget bekymrede for pensionernes fremtid, og vi er bestemt ikke blevet mindre bekymrede, efter at regeringen sammen med venstrefløjens vedtog pinsepakken i foråret. Den løbende beskatning af pensionerne er forøget, og kapitalpensionerne er blevet forringede. Dette samtidig med, at regeringen hævder, at pinsepakken vil være med til at fremme opsparingen.

Siden regeringen trådte til i 1993, har vi oplevet en række forringelser på pensionsområdet. Først ved indførelse af bruttoskatten, senere skærper på realrenteafgiften og nu endelig de sidste tiltag med indførelse af nye beskatningsmuligheder på afkastet samt på aktier.

Det er en kedelig udvikling. Vi bør i stedet motivere og tilskynde til over skattesystemet at spare op. Det vil også give den gruppe, som SF her er optaget af, bedre muligheder, hvilket vi selvfølgelig alle sammen er optaget af.

Så vil jeg endelig knytte et par bemærkninger til det, der er sagt om det omfordelende. Som vi ser det i Det Konservative Folkeparti, er der muligheder for rimelige sociale ordninger, også for den såkaldte restgruppe. Det er rigtigt, som også den socialdemokratiske ordfører var inde på, at vi har den største omfordeling – jeg tror i hele verden – og jeg vil sige, at set med konservative øjne er omfordelingen alt for stor. Vi vil i hvert fald ikke medvirke til yderligere omfordeling. Det skal også kunne betale sig at have været på arbejdsmarkedet og have sparet op til senere tider.

Så til SF's forslag til vedtagelse: Her vil jeg blot sige, at da vi ikke opfatter, at der foreligger et problem, som der bør redegøres for, kan vi heller ikke støtte SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil spørge, om jeg forstod fru Gitte Seeberg rigtigt. Fru Gitte Seeberg anerkender, at den gruppe, vi her taler om, altså dem på førtidspension, dem på bistandshjælp, dem på dag-